

Conta la història que estes majestuoses torres van ser, durant segles, les portes principals d'entrada a la ciutat. I quan arribava la nit, es tancaven, quedant-se alguns a la lluna de València.

Però esta nit, no volem que ningú es quede fora. Per això, amb estes claus, nosaltres obrim de nou eixes portes, perquè sempre estiguen obertes, fent que València siga la casa més acollidora del món. Perquè estes claus que tinc el privilegi de tindre hui ací a la mà, són també de tots els que esteu ací. Dels que estimeu i respecteu la nostra festa.

Molt bona nit València!

Hui, des d'estes portes que sempre han guardat la ciutat, fem una cosa preciosa: obrim la nostra casa. Obrim València al món. Obrim el moment en què una ciutat sencera decideix que el carrer siga casa, i que la casa siguen les Falles.

Una casa feta de carrers que contenen històries, plena de memòria i de gent valenta. Una ciutat que tantes voltes ha demostrat que, passe el que passe, sempre s'alça.

Per això, obrim els braços, però també el cor. Perquè ací, la vida es celebra amb foc, amb música, amb ingeni i molta gràcia. Ací la vida es celebra sent faller.

Disfruteu de la nostra festa, Patrimoni de la Humanitat, i mireu-la amb els mateixos ulls amb què un valencià mira a la seua Patrona.

Per això, convidem a tot el món a conèixer cada racó de la nostra casa, la que tantes persones ens han deixat com a llegat, i on la xicalla creix aprenent a estimar la nostra festa...

Fallerets i falleretes! Infantils de tot el món!

Els més menuts de la festa també tenim un lloc en esta casa que és València!

Hui ens retrobem ací, a les Torres dels Serrans, obrint de nou les portes de la ciutat per a dir-li al món sencer... que arriben les Falles!

Una festa on l'esperança és el cor i la passió és la flama. I esperança tenim en què la pólvora només s'utilitze per a mascletaes i castells... Que l'únic que sone amb força siguen les nostres bandes de música i que l'única explosió siga la del color de la nostra indumentària valenciana i la de les nostres falles plenes de l'art i la gràcia dels nostres artistes fallers...

Hui hem de confessar-vos que el que més ens agrada, tant a la meua Cort d'Honor com a mi, és quan estem a la falla... és això que diem germanor.

Perquè els nostres iaies, iaies, pares i mares, heu fet que quan anem al casal ens sentim en família. Perquè a les Falles, totes i tots tenim cabuda... Menuts i

majors, compartint, passant-ho en gran i sent feliços! Gràcies als nostres majors per fer de la falla la nostra segona casa!

Perquè tot és falla!

Falla som els xiquets i les xiquetes, falla és un casal ple de somriures i falla és allò que plantem als carrers i que ens fa diferents i especials.

I tot és gràcies a vosaltres, falleres i fallers... tot gràcies als que fem falla, la nostra forma de demostrar quant estimem València.

Hui encenem la metxa a les nostres Falles 2026! una festa a on l'art, la passió, la bellesa i l'alegria sempre estan presents. Perquè entre tots fem possible la riquesa que atresora la nostra festa!

Gràcies per triar les Falles com un lloc per a viure! Gràcies per obrir esta casa al món! La casa dels més menuts de la festa!!!

Una casa que tinc el privilegi de compartir amb elles, la meua Cort d'Honor, sempre al meu costat. Elles són el reflex perfecte de tantes falleres que estimen esta festa. Elles enguany, i per sempre, són la meua casa.

I ara, vull parlar-vos com es parla a casa: mirant-vos als ulls, amb el cor en la mà.

Convidem a tot el món a entrar i, que en obrir la porta, València sone. Que sone a Valencianeta, a L'Entrà de la Murta i al gran pasdoble València. La música de la nostra festa, la que converteix la ciutat en la caixa de música més gran del món... Perquè som terra d'artistes.

Artistes que són raó de ser de la nostra festa: els que, entre fang i borumballes, fan màgia amb les mans... i fan de l'art, falla. Escultors de foc, els que en la Nit de la Plantà, quan la falla ja és un fet, la contemplen satisfets, oblidant tot lo passat. Gràcies per regalar-nos falles que naixen per a durar un instant i quedar-se, per sempre, dins dels nostres cors. Gràcies per fer de la ciutat un museu viu.

Un museu que custodia joies de la nostra indumentària i orfebreria. Joies nascudes de les mans més delicades, perquè lluïm per fora, però sobretot perquè brillen per dins, portant sempre un nom, una història, un record.

Records que mantenim gràcies als nostres llibrets, perquè quan es crema una falla, tan sols ens queda el que han perpetuat els nostres poetes a les seues pàgines.

Pàgines que parlaran de la capital mundial de la pirotècnia. Perquè som de la ciutat on la pólvora és festa, on la mascletà és música, i on una traca sempre és motiu de celebració.

I eixa celebració la feu vosaltres: les comissions. Les que, any rere any, aconseguíu que les Falles continuen sent la millor festa del món. Les que manteniu viva la flama. Perquè sou la família que es tria, la mà que ajuda sense que ningú li ho demane.

Ara ja estem tots en casa! Mireu al vostre voltant. Mireu la nostra casa quan està plena. Quan estem tots junts. Agarreu-vos fort a qui teniu al costat, perquè la ciutat està a punt de despertar.

Valencians i valencianes...

Hui, des d'ací dalt, jo només puc dir-vos una cosa: GRÀCIES!

Gràcies per fer que la nostra casa tinga cor, ànima i vida.

Gràcies per demostrar-li al món sencer, que no hi ha res més gran que ser faller.

FALLERES... FALLERS...

Alceu al cel els vostres estendards... i crideu amb les vint-i-sis del vint-i-sis que... **JA ESTEM EN FALLES!**

VISCA VALÈNCIA!

I VISQUEN LES FALLES!